

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8CoCsp/5/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823200412
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Legerská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3823200412.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Legerskej a členiek senátu Mgr. Ivany Šlesarovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Prievozska 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Prievozska 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. C. X/XX, XXX XX D., o zaplatenie 2.999,33 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 13Csp/5/2023-132 zo dňa 4. augusta 2023, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej sa proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie výrokom I. rozsudku žalobu zamietol ako nedôvodnú s poukazom na § 10 ods. 1 a 2, § 26, § 27 ods. 2, § 38 ods. 1, § 451 ods. 1, 2, § 457, § 107 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Výrokom II. priznal žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % podľa § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP) z dôvodu plného úspechu žalovanej vo veci.

1.2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou podanou dňa 31.01.2023 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 2.999,33 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy od 15.12.2020 do zaplatenia s tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1092/2020/C zo dňa 14.12.2020 nadobudol žalobca od postupcu Slovenskej sporiteľne, a. s. pohľadávku voči žalovanej, ktorá vznikla na základe zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.06.2015, ktorú žalovaná uzavrela ako jeden z dlžníkov. Na základe uvedenej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej a manželovi žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 8.000 Eur, ktorý riadne a včas nesplácali, a tak právny predchodca žalobcu dňa 10.09.2019 vyzval dlžníkov k splneniu dlhu a súčasne ich upozornil na možnosť vyhlásiť úver za splatný. Keďže aj napriek výzve omeškané splátky úveru neuhradili, právny predchodca žalobcu vyhlásil dňa 24.10.2019 úver za predčasne splatný. Žalobca si žalobou uplatnil voči žalovanej istinu 2.999,33 Eur ako rozdiel medzi čerpanou sumou 8.000 Eur a zaplatenou sumou 5.000,67 Eur. Žalobca uviedol, že žalovaná bola rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 28.05.2014 sp. zn. 5Ps/5/2013 obmedzená na spôsobilosti na právne úkony tak, že nie je spôsobilá uzatvárať úverové zmluvy, pôžičky a iné zmluvy s právnickými a fyzickými osobami. Právny predchodca žalobcu o tom nevedel. Nedostatok spôsobilosti na právne úkony má za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Keďže právny

predchodca žalobcu plnil žalovanej na základe neplatného právneho úkonu, žalovanej vznikla povinnosť takto nadobudnuté plnenie vrátiť, čo však neurobila. Žalobca sa o skutočnosti, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil dozvedel dňa 23.05.2022, kedy mu bol emailom v mene žalovanej doručený rovnopis uvedeného rozsudku. Žalobca zároveň poukázal na to, že ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, čo žalobca preukazoval žiadosťou žalovanej zo dňa 22.09.2020 adresovanej Okresnému súdu Prievidza, v ktorej uviedla, že pri uzatváraní zmluvy úmyselne postupcovi zatajili skutočnosť, že na daný právny úkon nemá spôsobilosť. Žalobca mal preto za to, že si svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnil pred uplynutím 2-ročnej subjektívnej aj 10-ročnej objektívnej premlčacej doby.

1.3. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že žalovaná sa v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 17.05.2023 vyjadrila, že si nepamätá, že by uzatvorila zmluvu so Slovenskou sporiteľňou, a. s., ale ak by tomu tak bolo, tak zmluva by bola absolútne neplatná z dôvodu, že odo dňa 24.06.2014 bola rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 5Ps/5/2013 obmedzená jej spôsobilosť na právne úkony tak, že nebola spôsobilá uzatvárať úverové zmluvy, pôžičky a iné zmluvy s fyzickými a právnickými osobami, nakupovať tovar na splátky, byť ručiteľom iným osobám a rozhodovať o svojej psychiatrickej liečbe. Za opatrovníka jej bol ustanovený jej teraz už bývalý manžel, ktorý sa staral o všetky jej záležitosti vrátane financií a zastupoval ju pred peňažnými ústavami. Zároveň vzniesla a v konaní uplatnila námietku premlčania a uviedla, že sa bezdôvodne neobohatila.

1.4. Vo vzťahu k zistenému skutkovému stavu súd prvej inštancie konštatoval, že dňa 16.06.2015 právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a. s.) ako veriteľ uzavrel s manželom žalovanej a žalovanou ako dlžníkmi zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkom spotrebiteľský úver vo výške 8.000 Eur, ktorý sa zaviazali splátiť v 108 mesačných splátkach vo výške 127,38 Eur. Listom zo dňa 22.12.2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky na žalobcu, a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1092/2020/CE, z ktorej vyplýva, že bola postúpená aj pohľadávka z predmetného úveru. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že do podania žaloby bolo zaplatených na splatenie úveru 5.000,67 Eur.

1.5. Súd prvej inštancie mal preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 28.05.2014 č. k. 5Ps/5/2013-80, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.06.2014, súd obmedzil žalovanej spôsobilosť na právne úkony tak, že nie je spôsobilá nakladať s hnutelným a nehnuteľným majetkom, preberať dôchodok, resp. iné dávky či finančnú hotovosť, uzatvárať úverové zmluvy, pôžičky a iné zmluvy s právnickými a fyzickými osobami, nakupovať tovar na splátky, byť ručiteľom iným osobám a rozhodovať o svojej psychiatrickej liečbe. Zároveň bol žalovanej ustanovený opatrovník, a to B. B., nar. XX.XX.XXXX (v tom čase jej manžel).

1.6. Ďalej súd prvej inštancie poukázal na list žalovanej doručený súdu dňa 22.09.2020, v ktorom žalovaná uviedla, že nakoľko je ZŤP a dôsledky svojho konania si naplno neuvedomovala, nechala sa manželom nahovoriť ku kroku vziať si úver, byť ručiteľkou v spoločnej pôžičke, zatajiť rozsudok o obmedzení jej spôsobilosti na právne úkony v Slovenskej sporiteľni, a. s., pričom úver sa splácal z jej dôchodku. V roku 2016 jej bol zmenený opatrovník a za opatrovníka jej bola ustanovená matka.

1.7. Súd prvej inštancie v rámci právneho posúdenia veci konštatoval, že predpokladom platnosti právneho úkonu je spôsobilosť účastníka na právny úkon, ktorý účastník robí. Ak túto spôsobilosť nemá a právny úkon urobí, je taký úkon absolútne neplatný. O nedostatok spôsobilosti na právne úkony pôjde u osoby pozbavenej spôsobilosti na právne úkony, u osoby obmedzenej v spôsobilosti na právne úkony v rozsahu obmedzenia určeného v rozhodnutí súdu. Za tieto úkony môže platne robiť právne úkony zákonný zástupca (opatrovník). Bezdôvodné obohatenie získané z absolútne neplatného právneho úkonu vzniká od samého vzniku právneho úkonu. Objektívna premlčacia doba začne teda plynúť už od vzniku takéhoto právneho úkonu. Subjektívna premlčacia doba začne plynúť odvtedy, keď sa oprávnený dozvie, že bolo získané bezdôvodné obohatenie a kto ho získal. Tieto okolnosti sa oprávnený obvykle dozvie už v čase vzniku absolútne neplatného právneho úkonu.

1.8. Mal za to, že právny predchodca žalobcu a žalovaná neplatne uzavreli dňa 16.06.2015 zmluvu o splátkovom úvere, nakoľko spôsobilosť na právne úkony žalovanej bola obmedzená rozsudkom

Okresného súdu Prievidza zo dňa 28.05.2014 č. k. 5Ps/5/2013-80, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.06.2014, a to v rozsahu uzatvárať úverové zmluvy, pôžičky, či byť ručiteľom tretím osobám. Vzhľadom na uvedené je zmluva o splátkovom úvere absolútne neplatný právny úkon a každý z účastníkov je povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

1.9. Súd prvej inštancie sa ďalej zaoberal žalovanou vznesenou námietkou premlčania a konštatoval, že na strane žalovanej nebol daný úmysel. Keďže žalovaná je osoba, ktorej spôsobilosť na právne úkony bola obmedzená, a to práve v rozsahu uzatvárať úverové zmluvy, pôžičky a tiež v rozsahu nakladať s nehnuteľným a hnutelným majetkom, preberať dôchodok, resp. iné dávky či finančnú hotovosť, mal za to, že si žalovaná vôbec neuvedomovala dôsledky svojho konania. Poukázal na to, že práve pre správanie žalovanej pri spravovaní vlastných financií a pre jej prístup k financiám a k zadlžovaniu bola obmedzená jej spôsobilosť na právne úkony.

1.10. Vo vzťahu k žalobcovmu tvrdeniu o úmyselnom bezdôvodnom obohatení, čo žalobca preukazoval listom žalovanej doručeným dňa 22.09.2020, mal za to, že úmysel je daný na strane jej opatrovníka (v tom čase aj jej manžela), ktorý využil ľahkú ovplyvniteľnosť a manipulovateľnosť žalovanej. Opatrovník žalovanej evidentne konal v rozpore so záujmami žalovanej a pre jeho úmyselné konanie je predmetná zmluva o splátkovom úvere neplatná. Vtedajší opatrovník žalovanej je teda osoba, ktorá úmyselne konala a nesie zodpovednosť za neplatnosť predmetnej zmluvy. Bol to opatrovník, ktorý jediný mohol nakladať s financiami, dôchodkom a účtom žalovanej.

1.11. Súd prvej inštancie tak uzavrel, že voči žalovanej nemožno aplikovať na posudzovanie premlčania bezdôvodného obohatenia 10 ročnú objektívnu premlčaciu dobu, lebo u nej úmysel nie je daný (ten je daný u jej vtedajšieho opatrovníka), ale len trojročnú objektívnu premlčaciu dobu. Ak mala byť predmetná zmluva o splátkovom úvere uzatvorená dňa 16.06.2015, týmto dňom začala plynúť 3 ročná objektívna lehota, ktorá uplynula dňa 16.06.2018. Žalobca však podal žalobu dňa 31.01.2023, teda po márnom uplynutí 3 ročnej objektívnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia z neplatnej zmluvy.

2.1. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) a b) CSP a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie, resp. napadnutý rozsudok zruší a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.2. Žalobca sa s poukazom na § 10 ods. 2, § 38, § 451 ods. 1 a 2, § 456, § 458 ods. 1, § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka nestotožnil s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, že nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia je premlčaný z dôvodu, že nemožno aplikovať 10 ročnú premlčaciu dobu, keďže na strane žalovanej ako osoby s obmedzenou spôsobilosťou na právne úkony nebol daný úmysel.

2.3. Žalobca dal do pozornosti, že v konaní predložil listinný dôkaz - žiadosť žalovanej zo dňa 22.09.2020, v ktorej uviedla, že pri uzatváraní zmluvy úmyselne postupcovi zatajila skutočnosť, že na daný právny úkon nemá v zmysle rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 5Ps/5/2013 zo dňa 28.05.2014 spôsobilosť. Podľa žalobcu o úmyselné konanie ide vtedy, ak získanie istého majetkového prospechu je hlavným cieľom subjektu, ktorý sa obohacuje, ale aj vtedy, ak bezdôvodné obohatenie sa je vedľajším výsledkom úmyselnej činnosti, ktorá môže smerovať k inému hlavnému výsledku. Pri úmyselnom konaní môže ísť o úmysel priamy i nepriamy, pričom o priamy úmysel pôjde vtedy, ak bezdôvodne obohacujúci sa subjekt vedel, že týmto svojim konaním získa bezdôvodné obohatenie a súčasne toto obohatenie získať chcel.

2.4. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že žalovaná si bola plne vedomá toho, že na daný úkon (získanie úveru) nemá potrebnú spôsobilosť, pričom aj napriek tomu s týmto vedomím šla do pobočky banky, kde pred pracovníkom banky úmyselne zatajila skutočnosť, že na daný právny úkon má obmedzenú spôsobilosť, a to všetko s primárnym cieľom získať majetkový prospech, a teda nemožno hovoriť o inom konaní, ako o úmyselnom, a to navyše s jasným priamym úmyslom. Žalobca mal za to, že v konaní bolo preukázané, že na strane žalovanej bol daný priamy úmysel, nakoľko žalovaná pri uzatváraní zmluvy zatajila jej známe skutočnosti o svojej obmedzenosti na právny úkon uzatvorenia zmluvy, pričom jej primárnym cieľom bol získanie finančných prostriedkov a tieto vedome získať i chcela.

2.5. Žalobca ďalej uviedol, že ak by sa odvolací súd nestotožnil s právnym názorom, že išlo o priamy úmysel, tak išlo minimálne o nepriamy úmysel, o ktorý ide vtedy, ak subjekt, ktorý sa bezdôvodne obohacuje, vie, že takýmto svojim konaním môže získať bezdôvodné obohatenie a ak by sa tak stalo, je s tým aj uzrozmeneý. Pre preukázanie nepriameho úmyslu je postačujúce, že je preukázaná vedomosť žalovanej o tom, že určitým konaním (zatajením skutočnosti o obmedzení spôsobilosti na určité právne úkony) môže získať majetkový prospech na úkor iného (banky), teda bezdôvodné obohatenie, a ak sa tak stane, je s tým uzrozmeneá. Zo žalobcom predložených dôkazov je zrejmé, že žalovaná si bola vedomá toho, že ide do banky získať majetkový prospech, pričom získanie peňazí od banky bolo jej hlavným cieľom, pri dosahovaní ktorého úmyselne zatajila skutočnosť, ktorá jej nepochybne bola známa (že na taký úkon nemá spôsobilosť).

2.6. Žalobca na podporu svojej argumentácie poukázal na rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/84/2022 zo dňa 31.01.2023, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9CoCsp/40/2020 zo dňa 12.11.2020, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/111/2020 zo dňa 29.06.2021, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/316/2018 zo dňa 28.11.2019, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/312/2017 zo dňa 05.04.2018, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/847/2014 zo dňa 16.09.2015, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19Co/5/2019 zo dňa 17.04.2019, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/58/2019 zo dňa 30.06.2020.

2.7. Podľa žalobcu, ak súd prvej inštancie uviedol, že za bezdôvodné obohatenie môže opatrovník žalovanej (nakoľko ten žalovanú na zatajenie podstatných skutočností banke „naviedol“), tak uvedené nemôže mať za následok zbavenie zodpovednosti za úmyselné získanie majetkového prospechu žalovanej, nakoľko práve ona bola tým subjektom, ktorý konal s úmyslom získať neoprávnene majetkový prospech. Nič nebráni žalovanej vymáhať si následne od opatrovníka sumu vo výške 2.999,33 Eur s príslušenstvom titulom náhrady škody, ktorú opatrovník žalovanej spôsobil.

2.8. Záverom žalobca uviedol, že v konaní bolo riadne preukázané, že išlo o úmyselné bezdôvodné obohatenie, následkom čoho je nutné aplikovať na účely posúdenia premlčania nároku žalobcu 10-ročnú premlčaciu dobu, čím nie je možné dospieť k inému záveru, ako k takému, že žalobca si svoj nárok na súde uplatnil včas, a teda je námietka premlčania vznesená žalovanou nedôvodná.

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že právny predchodca žalobcu mal rozhodnutie o jej nespôsobilosti vo svojich poznámkach. Žalobca od nej v skutočnosti žiadal uhradiť 10.000 Eur, o čom predložila e-mail. Poukázala na to, že za jej psychiatrickú starostlivosť a hotovosť bol zodpovedný manžel. K peniazom z pôžičky sa tak nedostala, avšak uhrádzané bolo automaticky z účtu. Keďže nezodpovedala za svoj stav, ani sa nedostala k peniazom, nedošlo k priamemu ani nepriamemu obohateniu. Nesúhlasila s tým, že by bola zodpovedná za obohatenie, neuviedomovala si dôsledky, nemohla nakladať s hotovosťou, peniaze mal manžel a zmluva je neplatná.

4. V odvolacej replike žalobca zotrval na svojom odvolaní.

5.1. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach odvolania (§ 379, § 380 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) pričom dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, a preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

5.2. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, dôkladne sa zaoberal tvrdeniami a dôkazmi strán sporu, dôkazy vyhodnotil správne, v súlade so zásadami v § 191 CSP, zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie odôvodnil riadne a v súlade s požiadavkami § 220 ods. 2 CSP.

5.3. Odvolací súd posúdením vyjadrení strán sporu v odvolacom konaní, ako aj v konaní pred súdom prvej inštancie zistil, že súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými podstatnými tvrdeniami strán prednesenými v konaní, a preto nie je dôvod na postup odvolacieho súdu podľa § 387 ods. 3 prvá veta

CSP. V tomto smere odvolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. II. ÚS 78/2005 zo

16. marca 2005, podľa ktorého odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, pokiaľ zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

5.4. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadami týkajúcimi sa procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP.

5.5. Žalobca v odvolaní namietal odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP.

5.6. O naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Odvolací súd skúmal procesný postup súdu prvej inštancie v tom smere, či jeho postupom nebolo znemožnené strane sporu, aby uskutočňovala jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a či prípadná existencia nesprávneho procesného postupu ako nedostatku súdu prvej inštancie nemohla byť napravená v konaní pred odvolacím súdom. Odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

5.7. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho § 365 ods. 1 písm. f) CSP spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

5.8. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

5.9. Žalobcom uplatnené odvolacie dôvody neboli spôsobilé privodiť zmenu ani zrušenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

5.10. Z titulu aplikácie § 387 ods. 2 CSP nie je potrebné, aby odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zopakoval tie skutkové a právne závery, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom uznesení súdu prvej inštancie. Pri posudzovaní vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie je nevyhnutné len zdôrazniť okolnosti podstatné a rozhodné, ktoré súvisia s odvolacími dôvodmi. Tento postup krajského súdu ako odvolacieho súdu je aj v súlade s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 350/09 zo dňa 8. októbra 2009, podľa ktorého odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, obe konania z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08). V tejto súvislosti odvolací súd vychádza aj zo záverov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvedených v rozsudku sp. zn. 2Cdo/170/05, v zmysle ktorého pokiaľ v odvolacom konaní dôjde k potvrdeniu rozhodnutia súdu prvej inštancie, tak odvolací súd sa v zásade môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu.

5.11. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že spôsobilosť na právne úkony predpokladá určitú psychickú vyspelosť, ktorá je daná tak rozumovou (rozpoznávacia,

predvídacia, intelektuálna) zložkou, ako aj zložkou vôľovou (ovládacia, určovacia). Rozsudkom Okresného súdu Prievidza pod č. k. 5Ps/5/2013-80 zo dňa 28.05.2014, právoplatným dňa 24.06.2014, bola žalovanej obmedzená spôsobilosť na právne úkony tak, že okrem iného nie spôsobilá uzatvárať úverové zmluvy, pôžičky a iné zmluvy s právnickými a fyzickými osobami podľa § 10 ods. 2 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že pre duševnú poruchu, ktorá nie je len prechodná, nie je schopná robiť uvedené právne úkony.

5.12. Duševná porucha, pre ktorú bola obmedzená spôsobilosť žalovanej na právne úkony, vylučuje u žalovanej pri uvedených právnych úkonoch (ktoré nie je schopná robiť) možnosť posúdiť ich následky, či ich ovládnuť, prípadne oboje. Teda u žalovanej je vymiznutá rozumová schopnosť, alebo určovacia schopnosť, prípadne oboje. Z uvedeného dôvodu je tak vylúčené úmyselné konanie žalovanej spôsobom namietaným žalobcom, nakoľko k pojmovým znakom úmyslu patrí tak intelektuálna zložka, ako aj zložka vôľová.

5.13. Vo vzťahu k žalobcom odkazovanej judikatúre sa žiada uviesť, že sa zaoberá otázkou úmyselného bezdôvodného obohatenia bez väzby na obmedzenie spôsobilosti na právne úkony.

5.14. Za skutkovo a právne správny považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku o náhrade trov konania, o ktorých rozhodol za aplikácie § 255 ods. 1 CSP vychádzajúc zo zásady úspechu.

6. Odvolací súd tak na základe vyššie uvedeného podľa § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

7. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP. Vzhľadom na to, že žalovaná mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % proti žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Trovy konania si však žalovaná neuplatnila, ani nevyplývajú z obsahu spisu, preto jej ich náhradu odvolací súd nepriznal.

8. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je

podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).